

sig til vort Standpunkt: Respekt for Grundloven og Opfyldelse af dens klare og utvetydige Krav i § 32.

Med disse Ord skal jeg tillade mig paa min Gruppes Vegne at stille følgende Forespørgsel til den højtærede Konseilspræsident: Agter Konseilspræsidenten, dersom han ikke ser sig i Stand til at gennemføre det af Folketinget vedtagne Forslag til en Forandring af Grundlovens § 32, da at gøre Skridt til en Opfyldelse af denne Grundlovsparagraf?

Konseilspræsidenten (*J. C. Christensen*): Det var mange Ord, der skulde til for at motivere denne Forespørgsel; men jeg antager, at de mange Ord skyldes Valgenes Nærhed mere end Hensynet til, at Forespørgselen skulde motiveres. Jeg er i det heldige Tilfælde at kunne henvise til et Svar paa Spørgsmaalet, som jeg allerede har givet i det andet Ting overfor det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Matzen), som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) nævnte. Det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds udtalte, at hvis det ikke kunde lykkes at faa denne Grundlovsændring ført igennem, maatte vi huske paa, at vi stode tilbage med det Bud, som ligger i selve Grundloven. Deri gav jeg det ærede Medlem Ret og sagde: „Saa staa vi med Grundlovens nuværende Bud tilbage, og kan man ikke finde anden Løsning, maa man gaa til at løse Spørgsmaalet paa Grundlag af det Bud, som Grundloven nu har givet os. Jeg vil betragte det som fuldstændig forfejlet, om man vilde søge en Løsning af lignende Art som den, vi fik i Halvfemsene, men paa den anden Side er det ikke tilstrækkeligt straks at sige: Ja, kunne vi ikke faa en Grundlovsændring, saa vende vi tilbage til det bestaaende. Vi maa gøre et alvorligt Forsøg paa at faa den, naar vi erkende, at det er den retteste Maade at løse Spørgsmaalet paa.“

Det samme har jeg i øvrigt allerede udtalt hernede, men da mit Svar paa Forespørgselen saaledes foreligger, kan jeg henvise til dette Svar.

Jeg skal selvfølgelig ikke indlade mig paa at følge det ærede Medlem rundt omkring paa den Bane, han her i Dag slog ind paa ved at tage alle mulige Spørgsmaal op, som ikke komme denne Sag ved; jeg skal holde mig til et Par af de Forhold, det ærede Medlem nævnte, og som komme Sagen ved.

Det ærede Medlem sagde, at vi staa nu i Aar nøjagtig paa samme Sted, hvor

vi stode i Fjor ved denne Tid. Det er jo ikke Tilfældet. Det er underligt, at det ærede Medlem ikke kan se, at det ikke forholder sig saaledes. I Aar ere vi naaede saa vidt, at vi ikke alene have faaet fremsat Forslag til en Grundlovsændring, hvad vi ikke havde i Fjor, vi ere endog naaede saa vidt, at dette Forslag til en Grundlovsændring har samlet et aldeles overvejende Flertal her i dette Ting om sig. Vi ere endvidere naaede saa vidt, at dette Forslag er kommet op i det andet Ting, og deroppe har Forslaget ikke mødt Afvisning. Paa ingen Maade! Det andet Ting har erklæret sig villigt til at forhandle om Forslaget. Fra det gamle Højres Side rejstes Spørgsmaalet om Forholdstalsvalgmaadens Indførelse. Det kunde ikke komme bag paa hverken Konseilspræsidenten eller dette Ting, at dette Spørgsmaal blev rejst, efter hvad der var gaaet forud.

Fra frikonservativ Side blev der til mig stillet Spørgsmaal, som resulterede i, at hvis jeg vilde slutte mig til Flertallets Opfattelse i det andet Ting af Spørgsmaalet om de kongevalgtes Stilling i Tilfælde af Landstingets Opløsning, kort sagt slutte mig til den Opfattelse, Flertallet havde i dette Spørgsmaal, vilde man tilsige mig, at man hurtigt vilde fremme Sagen. Nu ved jeg ikke, om det ærede Medlem mener, at jeg vilde have handlet klogt og rigtigt, hvis jeg havde udtalt, at jeg vilde slutte mig til Flertallets Opfattelse i det andet Ting af denne Sag. Jeg vil ikke haabe, at det er det ærede Medlems Mening. Jeg ser ikke, at dette Spørgsmaal om de kongevalgtes Opløselighed volder nogen som helst Hindring i denne Sag. Hvis Tingene enes om at fremme Grundlovsændringen, bliver den jo fremmet, og den bliver fremmet, uanset hvorledes dette Spørgsmaal løses. Tingene ville blive opløste, og uanset, hvorledes det gaar med de kongevalgte Medlemmer, ville begge de ny Ting, da der var Enighed om Sagen, vedtage Grundlovsændringen paa ny. Jeg ser ikke, at der er Grund for det ærede Medlem til at opholde sig videre ved den Sag. Hvis alle, som jeg haaber, ville medvirke til, at vi kunne faa Grundlovsændringen ført igennem, bliver det andet Forhold ogsaa ordnet, det kan man ikke være i Tvivl om.

Nu paastod det ærede Medlem, at Forslaget om en Grundlovsændring er strandet. Men derpaa har det ærede Medlem aldeles intet Bevis. Det er kun en tom Paastand. Det ærede Medlem siger blot, at Sagen er strandet, at Vejen er ufarbar,